

На острву Свети Иван код Созопола у Бугарској, некадашње Аполоније, бугарски археолози пронашли део моштију Светог Јована Крститеља.

Бугарски археолози су ископали део моштију Јована Крститеља за које се сматрало да су после Турског освајања Цариграда неповратно изгубљене, јављају бугарски медији.

На острву Свети Иван у Црном мору код града Созопола, древне Аполоније, они су још 28. јула пронашли мермерни реликвијар раскошне израде.

Своје откриће употпунили су два дана касније када су само метар од места проналаска реликвијара наишли на кутију малих димензија израђену од пешчара. На њој је натпис на грчком алфabetу који се преводи као: Господе, помогни свом робу, са потписом Томас.

Професор Казимир Попконстантинов га сматра кључем загонетке, јер је по њему то име човека који је из Константинополиса пренео реликвијар заједно са моштима оног који је прореко Христа и кога на балканским просторима зову Свети Јован Претеча.

Сем тога према професору Попконстантинову у Созополу је све у знаку Светог Јована. Од острва на коме је светиња пронађена, па до катедралне цркве која носи његово име и бројних представа тог свеца у храмовима Созопола. У Историјском музеју Созопола реликвијар је отворен и у њему је пронађен део моштију Јован Крститеља, јављају бугарски медији.

Поред археолога том чину присуствују и чланови Светог Синода Бугарске православне цркве. Очекује се да ће упркос захтева црквених власти мошти Јована Претече бити изложене у Музеју у Созополу.

Тиме ће, сматрају стрчњаци, оне задржати своју духовну важност али ће моћи да их види и велики број људи и туриста који посећује некадашњу Аполонију, како се све више испоставља ипак најзначајнији град Понтске колонизације старих Грка.

Путешствије моштију

Рођен је пола године пре Исуса Христа. Своје детињство и рану младост Св. Јован је провео у побожном дому својих старих родитеља - Захарије и Јелисавете.

Свети Јован је завршио свој овоземаљски живот тако што му је, на захтев зле царице Иродијаде, одсечена глава.

Јеванђелист Лука пожелео је да пренесе тело Јованово из Севестије, где је велики пророк и посечен у Антиохију. Но, успео је само да добије и пренесе једну руку која се у Антиохији чувала до десетог века, па је после пренета у Цариград, одакле је и нестала у време Турака.

СПЦ обележава данас Светог Илију

Српска православна црква данас слави празник старозаветног пророка и новозаветног светитеља Илије, кога све хришћанске цркве везују за прошлост и будућност хришћанске цркве и спасење човека.

Свети Илија, веома поштован у православљу као строг и непоколебљив проповедник етичких вредности, присутан је у Старом и у Новом завету као пророк чије је особине са страхопоштовањем преузело хришћанство везујући га за настанак нове вере и за нови Христов долазак.

Према предању, свети Илија је био међу пророцима који су се на Тавору поклонили Исусу Христу на дан Преображења Господњег, када се јавио својим ученицима са поукама нове вере, па се зато лик Светог Илије слика на преображенским празничним иконама.

Свети Илија је присутан и у визији светог Јована Богослова у којој се његова улога везује за будућност хришћанске цркве и други долазак на земљу Христа Спаситеља - ново преображење коме се нада и у који верује хришћански свет.

Верује се да Свети Илија није умро већ да се жив, пламеним кочијама, вазнео на небо па се та сцена слика на празничким илинданским иконама.

Позната је и сцена са Светим Илијом у пећини, у коју се склонио од охолог цара Ахава, и где му гавран доноси храну.

Предање каже да је Илија Тесвићанин рођен у граду Тесвиту у Израилу у 9. веку пре Христа (816. године) и да је младост провео у дубоком размишљању и молитви, често сам у пустињи.

Када се Илија родио, његов отац Сабах је видео око њега анђеле који га повијају огњем и хране пламеном, што је било знамење његовог пламеног караткера и силе огњене.

Свети Илија био је жртва прогона цара Ахава који је под утицајем своје жене Језавеле напустио Мојсијеву веру и "славио туђе богове".

Према предању, пророк Илија супротставио се цару пребацивши му отпадништво и пророковши сушу и глад због слављења туђих богова. Срби су преласком у хришћанство многе особине свог старог бога Перуна, који је управљао муњама и громовима, пренели на Светог Илију.

Према народном веровању и традицији, Свети Илија се вози у ватреним колима која вуку четири коња, из чијих ноздрва избија пламен, а грмљавина је тутњава његових кола којима се вози по небу и облацима.

Свети Илија Громовник, како га још зову у народу, пада у најсушније и најтоплије доба године, а обичај је да се на његов празник не ради у пољу - да се не би навукао гнев светитеља.

(Тањуг)